

UZASADNIENIE

Powód *U. Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.* wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 6944,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że Bank (...) S.A. zawarł pozwanymi umowę pożyczki. Pozwani nie wywiązali się z przewidzianych umową warunków, w związku z czym wynikająca z niej wierzytelność wobec nich została w dniu 26 stycznia 2016r. przelana na powoda.

Na dochodzone niniejszym pozwem roszczenie powoda składa się: kwota 3112,80 zł – tytułem zaległego kapitału, kwota 3602,63 zł – tytułem odsetek umownych naliczonych przez wierzyciela pierwotnego i kwota 229,28 zł – tytułem odsetek ustawowych naliczonych przez powoda od kwoty kapitału (k. 2 - 3).

Pozwani *M. S.* i *K. S.* nie stawili się na rozprawę i nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo podlega uwzględnieniu w części.

Na gruncie rozpatrywanej sprawy, powód dochodził od pozwanych solidarnie należności wynikających z umowy pożyczki w rachunku bankowym, zawartej przez pozwanego *K. S.* z Bankiem (...) S.A. w W., powołując się na fakt ich nabycia od kredytodawcy na podstawie umowy cesji (art. 720 par. 1 k.c. i 481 par. 1 w zw. z art. 509 par. 1 k.c.).

Wobec niestawiennictwa pozwanych na rozprawie (pomimo prawidłowego zawiadomienia) oraz niezajęcia przez nich stanowiska merytorycznego w sprawie, zaistniały przesłanki do wydania wyroku zaocznego (art. 339 par. 1 k.p.c.). W takim wypadku Sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia zawarte w pozwie i pismach procesowych powoda, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości lub zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 par. 2 k.p.c.).

Sąd ustalił zatem, że w dniu 5 lipca 1999r., Bank (...) S.A. w W. zawarła z pozwanym *K. S.* umowę pożyczki, na podstawie której upoważniła go do zadłużania się w rachunku bankowym do wysokości udzielonego limitu (500 zł), w okresie od 6 lipca 1999r. do lipca 2000r., zaś pozwany zobowiązał się do spłaty zadłużenia (por: umowa z k. 4).

Poważne wątpliwości Sądu budzi jednak wysokość istniejącego po stronie pozwanych zobowiązania, skoro w treści umowy przewidziano limit pożyczki jedynie do kwoty 500 zł. Należy zauważyć, że powód nie przedstawił historii rachunku pozwanych, która mogłaby stanowić podstawę do ustalenia, że faktyczna wysokość wypłaconych im w ramach umowy środków (**w tym – *M. S.***) była wyższa niż kwota limitu, wynikającego z treści umowy. Brak jest w aktach sprawy także jakiegokolwiek kalkulacji odsetek, zarówno naliczonych przez powoda, jak i wierzyciela pierwotnego, co nie pozwala na odniesienie się co do ich wysokości.

Sam fakt przeniesienia wierzytelności na powoda nie wzbudzał większych wątpliwości. Został udokumentowany załączoną przez powoda umową przelewu wraz z potwierdzeniem przez występującego w sprawie pełnomocnika zawodowego, iż dłużnicy figurują w załączniku nr 2 do tej umowy (wykazie wierzytelności stanowiących jej przedmiot). W stosunku do *M. S.*, fakt przeniesienia wierzytelności znajduje także potwierdzenia w treści złożonego w imieniu zbywcy i adresowanego do niej oświadczenia o przejściu wierzytelności na powoda (wydruk z k. 21).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd uwzględnił żądanie pozwu jedynie do kwoty wskazanej w pkt I sentencji wyroku, zaś w pozostałej części powództwo oddalił (pkt II sentencji wyroku).

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 100 k.p.c.

Sąd nadał wyrokowi zaocznemu rygor natychmiastowej wykonalności, stosowanie do treści art. 333 par. 1 pkt 3 k.p.c.

SSR Anna Kabzińska